

El turisme sobrevingut

Arribada de turistes al Prat la setmana passada arran de l'aixecament de restriccions JUANMA RAMOS.

Fa anys, quan el turisme començava a tenir gruix a casa nostra, vaig dinar en un hotel prop de Lloret amb motiu d'una reunió d'industrials de la comarca. Al costat meu tenia un d'aquests industrials amb el qual vaig iniciar una conversa sobre la seva fàbrica i els seus productes. Al cap d'una estona li vaig demanar si tenia algun projecte més. Jo m'imaginava que em sortiria amb una ampliació de la gamma de productes que fabricava, però, amb gran sorpresa meva, em va dir: "Tenia un hort que em va deixar el meu pare d'herència i no sabia què fer-ne. Al final he decidit construir-hi un hotel per als turistes que venen a Lloret." Vaig voler saber la capacitat de l'hotel i amb una nova sorpresa meva em contestà que

l'hotel tenia mil llits. Em sembla que l'exemple explica força el que ha representat el turisme a casa nostra: quan la indústria va veure frenada la seva producció, els catalans vam desenvolupar un turisme estranger, que no esperàvem ni buscàvem i que fins aleshores estava limitat al turisme intern dels barcelonins i altres poblacions catalanes.

L'anècdota m'ha vingut a la memòria després de llegir l'interessant llibre del periodista Ramon Aymerich La fàbrica de turistes. El país que va canviar la indústria pel turisme. És un llibre recomanable en tots sentits i que recull uns fets i una història poc explicats fins ara. És evident que Catalunya era un país industrial fins que les fronteres espanyoles es van començar a obrir com a resultat del primer Plan de Desarrollo de López Rodó, del 1964. Fins al 1967 els estudis publicats per l'Institut Nacional d'Estadística no feien cap referència al turisme i presentaven el tèxtil com la primera activitat industrial catalana. A partir d'aquí, la indústria i el sector tèxtil en particular aniran perdent pes relatiu i el turisme es convertirà en la segona activitat catalana.

La indústria arribà a Catalunya perquè emprenedors catalans la van anar a buscar a França, Bèlgica, Suïssa o Itàlia. En canvi, el turisme estranger ens arribà de forma una mica sobtada. Un fet curiós i que pot explicar una mica aquesta situació és que Catalunya no ha tingut mai una gran xarxa hotelera o una gran empresa d'aquest sector. Hi ha, en canvi, centenars d'empresaris que tenen un hotel amb mil llits, com el meu company de taula o quatre apartaments a Salou o a Sitges que esperen cada any l'arribada d'uns turistes que tot just fa pocs anys han anat a buscar.

El llibre de Ramon Aymerich fa una repassada de l'evolució del turisme a Catalunya i segueix més o menys la línia que he explicat. La font d'aquest turisme no és l'existència de les piràmides d'Egipte, la catedral de Constantinoble o la fama ben guanyada dels cabarets i sales de ball de París. El turisme apareix a Catalunya quan la gent s'adona que pot treure partit d'un hort mig abandonat. A Menorca, l'hereu rebia la masia de la família, mentre que als cabalers els pertocaven les platges de la finca, que no tenien cap valor en un primer moment. No cal dir que els qui hi van sortir guanyant van ser els darrers i no l'hereu.

En aquests moments i per culpa de la pandèmia el turisme ha baixat de nivell. Sortosament no és culpa nostra ni del mal servei dels hotelers. No obstant, ha arribat el moment en què els catalans hem de tornar a buscar els turistes i també hem de reorganitzar el sector que inclou totes les activitats turístiques, tal com vàrem fer amb la indústria. Mentrestant llegeixin el llibre de Ramon Aymerich.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 15-06-2021, Pàgina 14

-El Punt Avui. Nacional 15-06-2021, Pàgina 14

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/1985863-el-turisme-sobrevingut.html>